

Mødedokument

A8-0265/2018

18.7.2018

BETÆNKNING

om foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv i EU (2018/2055(INI))

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

Ordfører: Pina Picierno

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	18
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG	20
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG.	21

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv i EU (2018/2055(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 10, 19 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som trådte i kraft med vedtagelsen af Lissabontraktaten i december 2009¹, særlig artikel 1, 20, 21, 23 og 31,
- der henviser til rapport fra 2014 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) med titlen "Violence against women: an EU-wide survey" (Vold mod kvinder - en EU-undersøgelse)²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv³,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, som indeholder en definition af og fordømmer chikane og seksuel chikane⁴,
- der henviser til ligestillingsindekset fra Det Europæiske Ligestillingsinstitut (EIGE),
- der henviser til EIGE's publikation fra juni 2017 med titlen "Digital vold mod kvinder og piger",
- der henviser til EU-formandskabstrioens erklæring af 19. juli 2017 fra Estland, Bulgarien og Østrig om ligestilling mellem kvinder og mænd,
- der henviser til De Forenede Nationers retlige instrumenter om menneskerettigheder og navnlig om kvinders rettigheder såsom FN-pagten, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og den tilhørende protokol og konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling,
- der henviser til andre FN-instrumenter om seksuel chikane og vold mod kvinder såsom

¹ EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391.

² <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>

³ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁴ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

Wienerklæringen og -handlingsprogrammet af 25. juni 1993, som blev vedtaget på verdenskonferencen om menneskerettigheder, FN's Generalforsamlings erklæring af 20. december 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder, resolution af 21. juli 1997 om forebyggelse af kriminalitet og strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod kvinder, rapporter fra FN's særlige rapportører om vold mod kvinder samt CEDAW-komiteéns generelle henstilling nr. 19,

- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, som blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005), Beijing+15 (2010) og Beijing+20 (2015),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (direktivet om ofres rettigheder)¹,
- der henviser til Kommissionens forslag af 14. november 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (direktivet om kvindelige bestyrelsesmedlemmer) (COM(2012)0614),
- der henviser til rammeaftale af 26. april 2007 om bekæmpelse af mobning og vold på arbejdspladsen mellem ETUC/CES, BUSINESSEUROPE, UEAPME og CEEP,
- der henviser til rapport fra det europæiske netværk for nationale ligestillingsorganer (EQUINET) med titlen "The Persistence of Discrimination, Harassment and Inequality for Women. The work of equality bodies informing a new European Commission Strategy for Gender Equality", der blev offentliggjort i 2015,
- der henviser til EQUINET's rapport med titlen "Harassment on the Basis of Gender and Sexual Harassment: Supporting the Work of Equality Bodies", som blev offentliggjort i 2014,
- der henviser til Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, særlig artikel 2 og 40, og til² sin beslutning af 12. september 2017 om forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet³,
- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om mobning på arbejdspladsen⁴, af 26. november 2009 om afskaffelse af vold mod kvinder⁵, af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder⁶, af 15. december 2011 om midtvejsevalueringen af den europæiske strategi for

¹ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

² <https://rm.coe.int/168008482e>

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0329.

⁴ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 138.

⁵ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁶ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012¹, af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder² og den tilhørende EU-merværdiurdering fra november 2013 og af 24. november 2016 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder³,

- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2017 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU i 2014-2015⁴, af 10. marts 2015 om fremskridt for ligestillingen mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union i 2013⁵, og af 24. oktober 2017 om legitime foranstaltninger til beskyttelse af whistleblowere, der handler i almenhedens interesse, når de afslører fortrolige oplysninger om selskaber og offentlige organer⁶,
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2017 om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU⁷,
- der henviser til Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisations rapport med titlen "Safe at home, safe at work – Trade union strategies to prevent, manage and eliminate work-place harassment and violence against women",
- der henviser til den rapport, der blev udarbejdet til ekspertmødet om vold mod kvinder og mænd i arbejdslivet (3.-6. oktober 2016), som blev organiseret af Den Internationale Arbejdsorganisation,
- der henviser til undersøgelse foretaget af Den Interparlamentariske Union med titlen "Sexism, harassment and violence against women parliamentarians", som blev offentliggjort i 2016⁸,
- der henviser til studiet med titlen "Bullying and sexual harassment at the workplace, in public spaces, and in political life in the EU" (Mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv i EU), som blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Interne Politikker i marts 2018⁹,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0265/2018),

A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende værdi for EU, som

¹ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 102.

² EUT C 285 af 29.8.2017, s. 2.

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0451.

⁴ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0073.

⁵ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 2.

⁶ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0402.

⁷ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0417.

⁸ <https://www.ipu.org/resources/publications/reports/2016-10/sexism-harassment-and-violence-against-women-parliamentarians>

⁹ Studie – "Bullying and sexual harassment at the workplace, in public spaces, and in political life in the EU", Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender, marts 2018.

er anerkendt i traktaterne og i chartret om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at kønsbestemt vold beror på en ulige magtbalance og ansvarsfordeling mellem mænd og kvinder og er knyttet til patriarkatet og vedvarende kønsbestemt diskrimination;

- B. der henviser til, at ældre mennesker og navnlig ældre enlige kvinder udgør en særlig sårbar socialgruppe, når de stilles over for psykisk og fysisk chikane og mobning;
- C. der henviser til, at seksuel chikane i direktiv 2002/73/EF defineres som "enhver form for uønsket verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima";
- D. der henviser til, at denne definition bør omformuleres i lyset af sociale og teknologiske tendenser og holdninger, som alle har udviklet og ændret sig i tidens løb;
- E. der henviser til, at det er nødvendigt at bekæmpe chikane på grund af graviditet og moderskab for at opnå en ægte balance mellem arbejdsliv og privatliv for kvinder;
- F. der henviser til, at seksuel chikane er en form for vold og er den mest ekstreme, men også vedholdende form for kønsdiskrimination; der henviser til, at ca. 90 % af ofrene for seksuel chikane er kvinder, og omtrent 10 % er mænd; der henviser til, at i henhold til den EU-dækkende FRA-undersøgelse fra 2014 om vold mod kvinder har én ud af tre kvinder været udsat for fysisk eller seksuel vold i løbet af deres voksne liv; der henviser til, at op mod 55 % af alle kvinder i EU har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 32 % af alle ofre i EU har angivet, at gerningsmanden var en overordnet, en kollega eller en kunde; der henviser til, at 75 % af kvinder i erhverv, der kræver særlige kvalifikationer, og stillinger på topledelsesniveau har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 61 % af kvinder ansat i servicesektoren har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 5-10 % af den europæiske arbejdsstyrke generelt til enhver tid udsættes for mobning på arbejdspladsen;
- G. der henviser til, at både seksuel chikane og psykisk chikane er forbudt på beskæftigelsesområdet på EU-plan, herunder i relation til adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse, og falder ind under de sundheds- og sikkerhedsmæssige aspekter;
- H. der henviser til, at EU's institutioner og agenturer har ansvaret for vedvarende at forbedre de eksisterende ordninger for at gennemføre de mest effektive regler med henblik på at udbrede kendskabet til definitionen af seksuel chikane og beskytte arbejdstagerne;
- I. der henviser til, at seksuel chikane i væsentlig grad er et underrapporteret fænomen, fordi der i samfundet er et ringe kendskab til problemet, fordi det er forbundet med frygt og skam at tale med andre mennesker om emnet, fordi folk frygter at blive fyret, fordi det er vanskeligt at indsamle beviser, fordi der er begrænsede muligheder for rapportering, overvågning og vidnebeskyttelse, og fordi der sker en normalisering af volden;
- J. der henviser til, at seksuel chikane på arbejdspladsen i mange tilfælde kan føre til, at offeret bliver fyret eller isoleret på arbejdspladsen; der henviser til, at når mindre

alvorlige overgreb ikke bliver bekæmpet, giver dette anledning til mere alvorlige overgreb;

- K. der henviser til, at mobning og seksuel chikane fortsat udgør alvorlige problemer i en række forskellige sociale sammenhænge, bl.a. på arbejdspladsen, i det offentlige rum, i virtuelle rum som internettet og i det politiske liv, og at disse fænomener i voksende omfang manifesterer sig ved hjælp af nye teknologier, f.eks. websteder eller sociale netværk, hvor gerningsmændene kan føle sig sikre under dække af anonymitet;
- L. der henviser til, at der er risiko for en intensivering af negativ adfærd over for enkeltpersoner eller samfundsgrupper i en kontekst, hvor der opstår nye former for tilrettelæggelse af arbejdslivet og det sociale liv, og der sker en udviskning af grænserne mellem privatlivet, arbejdslivet og sociale kontakter; der henviser til, at mobning på arbejdspladsen meget ofte kan manifestere sig i forskellige former og kan forekomme både i vertikale relationer (begået af en overordnet eller af underordnede) og i horisontale relationer (begået af arbejdskolleger på samme niveau i hierarkiet);
- M. der henviser til, at seksuel og psykisk chikane er fænomener, som involverer ofre og gerningsmænd i alle aldre, med alle uddannelsesmæssige og kulturelle baggrunde og indkomster og fra alle samfundslag, og at dette fænomen har fysiske, seksuelle, følelsesmæssige og psykiske konsekvenser for offeret; der henviser til, at kønsstereotyper og sexisme, herunder sexistisk hadefuldt tale, både offline og online, er grundlæggende årsager til mange former for vold og diskrimination mod kvinder og hindrer styrkelse af kvinders indflydelse og status;
- N. der henviser til, at direktivet om ofres rettigheder definerer kønsbestemt vold som en krænkelse af offerets grundlæggende frihedsrettigheder, der omfatter seksuel vold (herunder voldtægt, seksuelle overgreb og seksuel chikane); der henviser til, at kvinder, der er ofre for kønsbestemt vold, og deres børn ofte kræver særlig støtte og beskyttelse på grund af den store risiko for gentagen viktimitisering, intimidering og gengældelse, der er forbundet med denne form for vold;
- O. der henviser til, at vold i arbejdslivet ofte behandles på en ukoordineret måde, som hovedsagelig fokuserer på mere synlige former såsom fysisk vold; der henviser til, at seksuel og psykisk chikane imidlertid kan få endnu mere ødelæggende virkninger for den berørte person;
- P. der henviser til, at sexistiske handlinger og den deraf følgende seksuelle chikane, som kvinder kan blive udsat for på arbejdspladsen, bidrager til at drive dem væk fra arbejdsmarkedet, hvilket har negative konsekvenser for deres økonomiske uafhængighed og familiens samlede indkomst;
- Q. der henviser til, at kvinder, som bliver udsat for chikane og vold i landdistrikter og afsidesliggende områder i EU, almindeligvis har større vanskeligheder med at få ordentlig assistance og beskyttelse mod aggressive personer;
- R. der henviser til, at både fysisk og verbal chikane, også online, ikke blot har skadelige konsekvenser på kort sigt, men også på lang sigt, og at skadevirkningerne for eksempel kan omfatte stress og dyb klinisk depression og endda kan drive ofrene til selvmord, hvilket er blevet påvist via et voksende antal indberetninger om sådanne tilfælde; der

henviser til, at mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen ud over de negative sundhedsmæssige konsekvenser også kan have en negativ indvirkning på en persons karriereforløb, på organisationer og på samfundet som helhed, f.eks. i form af øget fravær, mindsket produktivitet og forringet service samt tab af menneskelig kapital;

- S. der henviser til, at medlemsstaterne og EU-institutionerne i henhold til EU-retten skal sikre, at der findes et ligestillingsorgan, der kan yde uafhængig bistand til ofre for chikane, gennemføre uafhængige undersøgelser, indsamle relevante, disaggregerede og sammenlignelige data, gennemføre forskning om definitioner og klassifikationer, offentliggøre uafhængige rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende beskæftigelse og uddannelse, om adgang til og levering af varer og tjenesteydelser og til selvstændige erhvervsdrivende;
- T. der henviser til, at kvinder i EU ikke er beskyttet mod kønsbestemt vold og seksuel og psykisk chikane i lige høj grad som følge af forskellig politik og lovgivning i de forskellige medlemsstater; der henviser til, at retssystemerne ikke altid yder tilstrækkelig støtte til kvinder; der henviser til, at gerningsmændene bag kønsbestemt vold ofte er personer, som offeret kender i forvejen, og at offeret i mange tilfælde befinder sig i et afhængighedsforhold, der forstærker den pågældendes angst for at anmelde volden;
- U. der henviser til, at samtlige medlemsstater har undertegnet Istanbulkonventionen, men at ikke alle medlemsstater har ratificeret konventionen, og at denne forsinkelse stiller sig hindrende i vejen for en fuldstændig gennemførelse af konventionen;
- V. der henviser til, at sexisme samt seksuel og psykisk chikane over for kvindelige parlamentarikere forekommer og er et udbredt fænomen; der henviser til, at gerningsmændene til chikane og vold ikke kun findes blandt de politiske modstandere, men også kan være medlemmer af det samme politiske parti såvel som religiøse ledere, lokale myndigheder og endda familiemedlemmer;
- W. der henviser til, at politikere som folkevalgte repræsentanter har et afgørende ansvar for at optræde som positive rollemodeller i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuel chikane i samfundet;
- X. der henviser til, at kvinders legitimitet i den politiske sfære undertiden stadig anfægtes, og at kvinder er ofre for stereotype opfattelser, som afholder dem fra at deltage i politik – et fænomen, der er særligt iøjnefaldende, når kvinder er underrepræsenteret i politik;
- Y. der henviser til, at ikke alle nationale og regionale parlamenter eller kommunale bestyrelser har specifikke strukturer og interne regler, der skaber passende kanaler til at garantere en sikker og fortrolig indgivelse og behandling af klager over chikane; der henviser til, at undervisning i seksuel og psykisk chikane bør være obligatorisk for alle parlamentsmedarbejdere og -medlemmer, også i Europa-Parlamentet;
- Z. der henviser til, at vold i hjemmet også har relevans i forhold til arbejdspladsen, eftersom sådan vold kan påvirke offerets deltagelse i arbejdslivet, arbejdsindsats og sikkerhed;
- AA. der henviser til, at seksuel og psykisk chikane ikke kun finder sted på arbejdspladsen,

men også i det offentlige rum, herunder i formelle og uformelle uddannelsessammenhænge, sundheds- og fritidsfaciliteter, på gaden og i offentlige transportmidler;

- AB. der henviser til, at forfølgelse og chikane på internettet indebærer brug af informations- og kommunikationsteknologi til at forfølge, chikanere, kontrollere eller manipulere en person; der henviser til chikane på internettet er et særligt problem for unge kvinder på grund af deres større brug af disse medier; der henviser til, at 20 % af alle unge kvinder (18-29 år) i EU-28 har været udsat for chikane på internettet;
- AC. der henviser til, at en undersøgelse i 2016 viste, at over halvdelen af de adspurgte kvinder havde oplevet en eller anden form for seksuel chikane på britiske arbejdspladser, men at fire ud af fem kvinder havde undladt at indberette denne chikane til deres arbejdsgiver¹;
- AD. der henviser til, at nye teknologier også har et potentiale til at fungere som en allieret, når det handler om at analysere, forstå og forebygge tilfælde af voldelige overgreb;
- AE. der henviser til, at kvinder og særlig unge kvinder bliver udsat for mobning og seksuel chikane, som omfatter brug af nye teknologier, f.eks. websteder og sociale netværk, og at dette af og til foregår via hemmelige fora eller grupper på de sociale medier; der henviser til, at sådanne handlinger omfatter voldtægtstrusler, dødstrusler, hackingforsøg samt offentliggørelse af private oplysninger og fotos; der henviser til, at det anslås, at en ud af ti piger, allerede når de kun er 15 år, har oplevet en form for digital vold, herunder forfølgelse og chikane på internettet, i en kontekst, hvor onlinemedier og sociale medier finder udbredt anvendelse; der henviser til, at kvinder i offentlige roller, heriblandt journalister og navnlig LGBTI-kvinder og handicappede kvinder, er et yndet mål for forfølgelse på nettet og onlinevold, og at visse kvinder har været nødsaget til at forlade sociale netværk af denne grund, fordi de er blevet udsat for fysisk angst, stress, koncentrationsproblemer, frygt for at gå hjem og bekymringer for deres nærmeste;
- AF. der henviser til, at forebyggelse af chikane på arbejdspladsen kun kan finde sted, hvis både private og offentlige virksomheder skaber en kultur, hvor kvinder bliver behandlet som ligeværdige, og hvor arbejdstagere behandler hinanden med respekt;
- AG. der henviser til, at forskningen har vist, at chikane stortrives på arbejdspladser, hvor ledelsen er domineret af mænd, og hvor kvinder har ringe indflydelse, f.eks. i underholdnings- og medieindustrien, men at chikane også forekommer i teknologivirksomheder og på advokatkontorer, i salgsbranchen og i mange andre sektorer, hvis en mandsdomineret ledelse tolererer en seksualiseret behandling af arbejdstagerne; der henviser til, at virksomheder med flere kvinder på ledende poster har en lavere forekomst af seksuel chikane;

Generelle henstillinger

1. fordømmer på det skarpeste alle former for vold mod kvinder som beskrevet i CEDAW og Istanbulkonventionen;

¹ <https://www.tuc.org.uk/sites/default/files/SexualHarassmentreport2016.pdf>

2. understreger, at seksuel chikane er en krænkelse af menneskerettighederne, som har relation til de patriarkalske magtstrukturer, der må omformes snarest muligt;
3. fremhæver den centrale rolle, alle mænd har, når det gælder om at sætte en stopper for alle former for chikane og seksuel vold; opfordrer Kommissionen og alle medlemsstater til aktivt at inddrage mænd i oplysnings- og forebyggelseskampagner samt uddannelseskampagner for ligestilling; understreger, at sådanne forebyggelseskampagner også må fokusere på de mindre alvorlige overgreb;
4. fastholder, at oplysningsforanstaltninger og -kampagner til forebyggelse af vold mod piger og kvinder også skal rettes mod drenge, og at disse tiltag bør gennemføres i de tidlige faser af uddannelsesforløbet;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge den korrekte gennemførelse af EU-direktiverne om forbud mod seksuel chikane;
6. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle omfattende nationale handlingsplaner og lovgivning om vold mod kvinder under behørig hensyntagen til, at der skal afsættes de nødvendige ressourcer, bl.a. i form af undervisning af personale og tilstrækkelig finansiering, til ligestillingsorganer;
7. opfordrer Kommissionen til at indsamle eksempler på bedste praksis til bekæmpelse af seksuel og psykisk chikane og chikane på grund af graviditet og moderskab på arbejdspladsen og i andre sfærer og til at videreformidle resultaterne af denne vurdering bredt;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre passende og tilstrækkelige finansieringsmekanismer til programmer og aktioner til bekæmpelse af seksuel og psykisk chikane over for kvinder på alle niveauer med særlig vægt på, hvordan der kan anvendes nye teknologier og innovative tiltag, f.eks. via flere investeringer i forskning og innovation, der søger at udrydde dette fænomen;
9. opfordrer Den Europæiske Ombudsmand til at indsamle data om de forskellige beskyttelsesregler, der findes inden for EU-institutioner og -agenturer, og til at udsende bindende konklusioner for at harmonisere reglerne i overensstemmelse med de højeste standarder;
10. beklager, at visse medlemsstater endnu ikke har ratificeret Istanbulkonventionen, og opfordrer alle medlemsstater, der ikke allerede har gjort dette, til omgående at ratificere og fuldt ud gennemføre konventionen; opfordrer endvidere de medlemsstater, der allerede har ratificeret Istanbulkonventionen, til at gennemføre den i fuld udstrækning;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at danne sig et klart billede af problemet med seksuel chikane i hele EU med bedre og videnskabeligt set mere solide undersøgelser, der også omfatter nye udfordringer som f.eks. digital mobning;
12. glæder sig over den nye og udbredte offentlige debat, herunder på de sociale medier, som er med til at opstille nye grænser i relation til seksuel chikane og acceptabel adfærd; glæder sig navnlig over initiativer som #MeToo-bevægelsen og støtter på det bestemteste alle kvinder og piger, der har deltaget i denne kampagne, heriblandt dem,

der har fordømt deres gerningsmænd;

13. opfordrer Kommissionen til at forelægge et lovgivningsforslag om bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv og til at lade dette forslag omfatte en opdateret og omfattende definition af chikane (både seksuel chikane og andre former for chikane) samt mobning;
14. understreger behovet for at bekæmpe den vedholdende og vedvarende mobning eller intimidering af arbejdstagere, som bevirker eller har til formål at bevirke, at de bliver ydmyget eller isoleret eller udelukket fra fællesskabet med deres kolleger;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med Eurostat og EIGE at forbedre, fremme og sikre en systematisk indsamling af relevante, køns- og aldersopdelte og sammenlignelige data om tilfælde af seksuelt bestemt og kønsbestemt forskelsbehandling og psykisk chikane, herunder chikane på internettet, på nationalt, regionalt og lokalt plan; opfordrer arbejdsgiverorganisationer, fagforeninger og arbejdstagere til aktivt at deltage i dataindsamlingsprocessen ved at stille sektor- og fagspecifik ekspertise til rådighed;
16. bemærker, at det er nødvendigt at prioritere en større forståelse og erkendelse af problemerne via en fælles indsats for at sprede information og tilbyde undervisning, hvis det skal lykkes at indhente sammenlignelige tal, der illustrerer forekomsten af seksuel chikane og mobning på tværs af medlemsstaterne;
17. gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge et forslag til direktiv om bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger og kønsbestemt vold – et forslag, der bør omfatte fælles definitioner af de forskellige former for vold mod kvinder, herunder en opdateret og omfattende definition af chikane (både seksuel chikane og andre former for chikane) samt mobning, og fælles retlige standarder for en kriminalisering af vold mod kvinder; opfordrer Kommissionen til at forelægge en omfattende EU-strategi til bekæmpelse af alle former for kønsbestemt vold, herunder seksuel chikane og misbrug af kvinder og piger, der støtter sig til vidneudsagn i form af kvinders beretninger og førstehåndserfaringer;
18. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte passende offentlig finansiering til at sikre, at retshåndhævelsespersonale, dommere og alle embedsmænd, der beskæftiger sig med tilfælde af mobning og seksuel chikane, bliver uddannet til at forstå vold og mobning på arbejdspladsen og andetsteds;
19. opfordrer medlemsstaterne til at garantere, at ofre for kønsbestemt vold og seksuel og psykisk chikane har adgang til lettilgængelige og passende finansierede specialisttjenester af høj kvalitet, og til at anerkende, at de forskellige manifestationer af vold mod kvinder er indbyrdes forbundne og må håndteres via en holistisk tilgang, hvor man søger både at forholde sig til de samfundskulturelle faktorer, der forårsager vold mod kvinder, og at sætte specialisttjenesterne i stand til at anvende teknologiske redskaber til forebyggelse og styring;
20. opfordrer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at sikre den nødvendige planlægning og de nødvendige ressourcer for at garantere, at ofre for vold og chikane i landdistrikter og afsidesliggende områder ikke er forment adgang til eller

kun har begrænset adgang til bistand og beskyttelse;

21. opfordrer Kommissionen til at håndtere nye former for kønsbestemt vold, som f.eks. onlinechikane, ved at udvide definitionen af ulovlig hadefuld tale som defineret i EU-retten i rammeafgørelsen om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen til at omfatte kvindehad og opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at adfærdskodeksen om bekæmpelse af ulovlig hadefuld tale online også dækker disse forbrydelser; efterlyser uddannelsesprogrammer, som kan ansopre kvinder til at forbedre deres færdigheder i at bruge de nye teknologier, således at de bedre er i stand til at imødegå alle former for seksuel chikane og mobning i cyberspace, og opfordrer specialisttjenesterne til at samarbejde om at indføre data- og ressourcystemer, som kan overvåge og analysere problemerne med kønsbestemt vold uden at overtræde den nye generelle forordning om databeskyttelse (forordning (EU) 2016/679);
22. fordømmer endvidere den udbredte forekomst af seksuel chikane og andre former for overgreb, især i onlinespil og på sociale medier, og tilskynder medievirksomheder og -operatører til at foretage overvågning og reagere hurtigt på eventuelle tilfælde af chikane; opfordrer derfor til forskellige foranstaltninger, herunder oplysningskampagner, målrettet undervisning og interne regler om disciplinære sanktioner i forhold til gerningsmænd samt psykologisk og/eller juridisk bistand til ofre for disse former for praksis, med henblik på at forebygge og bekæmpe mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen samt i onlinemiljøet;

Vold på arbejdspladsen

23. understreger, at der er et presserende behov for, at medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder, arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger forstår, hvilke forhindringer kvinder står over for, når de skal anmelde tilfælde af seksuel chikane, kønsdiskrimination og kønsbestemt vold, og at kvinder derfor i fuld udstrækning må støttes og opmuntres til at anmelde bl.a. tilfælde af seksuel chikane, kønsdiskrimination, chikane på grund af graviditet og moderskab samt mobning uden at frygte for de mulige konsekvenser, ligesom de ansvarlige instanser skal etablere ordninger, som styrker og støtter kvinder, således at de trygt kan anmelde overgreb;
24. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre aktive og effektive politikker til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, herunder seksuel chikane og tilfælde af sexismen og mobning, som et flertal af kvinder bliver udsat for på arbejdspladsen;
25. fremhæver det akutte behov for standarder med hensyn til vold og chikane på arbejdspladsen, der kan fungere som en lovgivningsramme for regeringer, arbejdsgivere, virksomheder og fagforeninger på alle niveauer;
26. bemærker, at visse sektorer og erhverv har en højere risiko for vold, navnlig sundhedsvæsenet, offentlige beredskabstjenester, politik, undervisning, transport, husligt arbejde, landbrug og landdistriktsøkonomi samt tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren;
27. bemærker, at nogle grupper af arbejdstagere kan være mere berørt af mobning og vold

på arbejdspladsen, navnlig gravide kvinder og forældre, kvinder med handicap, indvandrerkvinder, kvinder fra oprindelige folk, LGBTI-personer og kvinder, der arbejder på deltid, som praktikanter eller på tidsbegrænsede kontrakter;

28. bemærker, at uønsket adfærd kan hidrøre fra flere forskellige kilder samtidig eller samtidig kan relatere til arbejdslivet, privatlivet eller sociale kontakter, hvilket har negative konsekvenser for alle enkeltpersoner, faggrupper eller grupper i den sociale sfære i disse kontekster;
29. opfordrer medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe vold og chikane på arbejdspladsen gennem politikker, der fastlægger forebyggende foranstaltninger, effektive, gennemskelige og fortrolige procedurer til behandling af klager, kontante og afskrækkende sanktioner over for gerningsmændene, omfattende information og uddannelsesforløb med henblik på at sikre, at arbejdstagerne forstår politikkerne og procedurerne, samt støtte til virksomhederne, således at de kan udarbejde handlingsplaner til implementering af alle disse foranstaltninger; understreger, at disse foranstaltninger ikke bør integreres i de eksisterende strukturer, hvis disse strukturer allerede har indbyggede kønsbarrierer;
30. opfordrer medlemsstaterne til at investere i uddannelse af arbejdsinspektører i samarbejde med specialiserede psykologer og sikre, at virksomheder og organisationer yder kvalificeret professionel og psykosocial støtte til ofrene;
31. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at sikre, at både offentlige og private virksomheder og organisationer arrangerer obligatorisk efteruddannelse vedrørende seksuel chikane og mobning for alle ansatte og personer i ledende stillinger; understreger, at effektiv efteruddannelse bør være interaktiv, vedvarende, skræddersyet til den konkrete arbejdsplads og varetages af eksterne eksperter;
32. fremhæver, at underrapportering er et alvorligt problem i forbindelse med tilfælde af chikane, og understreger, at det er vigtigt at sikre, at hver eneste organisation råder over specialuddannede rådgivere med tavshedspligt, der kan støtte ofre, bistå ved indberetninger og yde juridisk bistand;
33. understreger, at virksomheder bør føre en nultolerancepolitik over for seksuel chikane og anlægge strategier, der fremmer denne målsætning, og at virksomhederne skal sikre, at samtlige medarbejdere har kendskab til disse strategier, indberetningsprocedurer og deres rettigheder og pligter i forbindelse med seksuel chikane på arbejdspladsen;
34. opfordrer medievirksomheder til at beskytte og støtte journalister, der bliver udsat for digital mobning, og til at vedtage forskellige former for god praksis som f.eks. oplysningskampagner, tilstrækkelig efteruddannelse af ledelsen, bl.a. for at undgå placering af skylden hos ofret samt sekundær viktimitisering, foranstaltninger til forbedring af IT-sikkerheden samt juridisk bistand i forbindelse med indgivelse af en klage til den berørte person;
35. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at sikre ligeløn mellem kvinder og mænd som en metode til at undgå magtmisbrug og til at fremme ligestilling mellem kønnene og respekt for den menneskelige værdighed, som er afgørende for bekæmpelsen af vold mod kvinder; understreger, at ligeløn bør garanteres via åbenhed

omkring lønninger og ved at opretholde formodede ofres ret til information og således sikre ligebehandling og lige beskæftigelsesmuligheder for kvinder og mænd samt ved at sikre og lette kvinders adgang til at deltage i beslutningsprocesserne og besætte ledende stillinger både i den offentlige og den private sektor, hvilket vil sikre en afbalanceret repræsentation af kvinder blandt bestyrelsesmedlemmer; opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at intensivere deres bestræbelser for at genlancere direktivet om kvinder i bestyrelser, som har været blokeret i Rådet siden 2013;

36. mener, at der er behov for en samlet tilgang til vold på arbejdspladsen, som bør omfatte anerkendelse af sameksistensen af mobning, seksuel chikane og chikane på grund af graviditet og moderskab på den ene side og på den anden side forskellige former for ulønnet arbejde i den formelle og uformelle økonomi (som f.eks. subsistenslandbrug, madlavning, børnepasning og ældrepleje) og en række jobtræningsordninger (som f.eks. lærlingeuddannelser, praktikophold og frivilligt arbejde);
37. efterlyser en snarlig vedtagelse af den reviderede udgave af direktivet om skriftlige erklæringer (Rådets direktiv 91/533/EØF); kræver atter, at der bliver vedtaget et direktiv om anstændige arbejdsvilkår, som bør omfatte foranstaltninger til bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen;
38. anerkender, at vold i hjemmet ofte har følgevirkninger på arbejdspladsen, med negative konsekvenser for arbejdstagernes liv og virksomhedernes produktivitet, og at disse følgevirkninger også kan gå i den modsatte retning, fra arbejdspladsen til hjemmet; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at yde vejledning om anvendeligheden af europæiske beskyttelsesordrer på arbejdspladsen og til at afklare spørgsmålet om arbejdsgivernes ansvar;
39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende fænomenet chikane på grund af graviditet og moderskab på arbejdspladsen;

Vold i det politiske liv

40. opfordrer alle politikere til at følge de højeste standarder for ansvarlig adfærd og fungere som rollemodeller i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuel chikane i parlamenter og andre steder;
41. fordømmer alle former for chikane mod kvindelige politikere på de sociale medier i form af "trolling", som involverer sexistiske og nedværdigende opslag, herunder dødstrusler og trusler om voldtægt;
42. understreger betydningen af at indføre politikker og procedurer på tværs af partiskel for at beskytte personer, der er valgt til politiske embeder, samt medarbejdere;
43. anerkender, at paritetiske lister på alle niveauer spiller en afgørende rolle med hensyn til at muliggøre kvinders deltagelse i politik og omforme de magtstrukturer, der diskriminerer mod kvinder; opfordrer medlemsstaterne til at indføre sådanne lister ved valg til Europa-Parlamentet;
44. opfordrer alle politiske partier, herunder de partier, der er repræsenteret i Europa-Parlamentet, til at tage konkrete skridt til at tackle dette problem, bl.a. ved at indføre

handlingsplaner og foretage en revision af deres interne regler, der indfører en nultolerancepolitik, forebyggende foranstaltninger, procedurer til behandling af klager og passende sanktioner over for gerningsmændene til seksuel chikane og mobning af kvinder i politik;

45. opfordrer de nationale og regionale parlamenter og kommunalbestyrelser til fuldt ud at støtte ofrene inden for rammerne af de interne procedurer og/eller sammen med politiet, til at efterforske sager, til at føre et fortroligt register over sager over tid, til at sikre obligatorisk efteruddannelse til alle ansatte og medlemmer om respekt og værdighed og til at følge andre former for bedste praksis for at sikre nultolerance på alle niveauer i deres respektive institutioner;
46. opfordrer indtrængende alle relevante aktører til at sikre en omfattende og hurtig gennemførelse af Parlamentets beslutning fra 2017 om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU; anser det for sin pligt at sikre nultolerance over for seksuel chikane og yde passende beskyttelse og støtte til ofrene; efterlyser i denne forbindelse:
 - en taskforce af uafhængige eksperter til at undersøge situationen med hensyn til seksuel chikane og seksuelle overgreb i Parlamentet
 - en evaluering og, om nødvendigt, en revision af sammensætningen af Parlamentets kompetente organer for at sikre uafhængighed og ligevægt mellem kønnene
 - obligatorisk efteruddannelse til alle medarbejdere og medlemmer
 - en klar tidslinje for en gennemgribende implementering af alle de krav, der blev fremsat i beslutningen;
47. opfordrer politikerne til at tilskynde til lederkurser og til selv at deltage i sådanne kurser for at undgå laissez faire-holdninger hos lederne og identificere situationer, hvor der forekommer vold mod kvinder;

Vold i det offentlige rum

48. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en definition på det offentlige rum under hensyntagen til udviklingen inden for kommunikationsteknologierne og derfor indbefatte det "virtuelle" offentlige rum såsom sociale netværk og websteder i definitionen;
49. opfordrer medlemsstaterne til at overveje at indføre særlig lovgivning om chikane i det offentlige rum, herunder interventionsprogrammer, med særligt fokus på andre tilstedeværendes interventionsrolle;
50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udføre yderligere forskning i årsager til og konsekvenser af seksuel chikane i det offentlige rum, herunder den indvirkning, som sexistiske og stereotype reklamer kan have på forekomsten af vold og chikane;
51. fremhæver, at oplysningskampagner til bekæmpelse af kønsstereotyper og patriarkalske magtrelationer og til fremme af en nultolerancepolitik over for seksuel chikane er blandt

de bedste redskaber til at håndtere kønsbestemt vold i det offentlige rum;

52. fremhæver, at undervisning i ligestilling mellem kønnene på alle niveauer er et grundlæggende redskab til at undgå og eliminere disse former for kritisabel adfærd, ændre tankegange og mindske kulturelt betinget tolerance over for sexisme og seksuel chikane; understreger, at det er nødvendigt at indføre uddannelsesprogrammer og debatter om dette emne i skolerne; bemærker, at det er påkrævet at samarbejde med de relevante ngo'er og ligestillingsorganer for at sikre, at disse programmer og debatter – hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt – omfatter information og drøftelser om forebyggelse og foranstaltninger til bekæmpelse af seksuel chikane for at skabe større opmærksomhed omkring ofres rettigheder og minde befolkningen om sammenhængen mellem seksuel chikane og tingsliggørelse af kvinder;
53. opfordrer medlemsstaterne til at fremme oplysningskampagner på sekundærtrinet og til at medtage spørgsmålet om digital mobning i undervisningsplanerne i skoler og på universiteter; mener navnlig, at den vellykkede kampagne til bekæmpelse af digital mobning ("Delete Cyberbullying") og initiativet om sikker anvendelse af internettet ("Safer Internet") bør videreføres for at bekæmpe mobning og seksuel chikane og således hjælpe unge mennesker, altså de nye EU-borgere, til at forstå, at det er nødvendigt at fremme ligestilling mellem kønnene og respektere kvinder;
54. opfordrer medlemsstaterne til at indføre et indberetningssystem i skolerne for at få registreret alle tilfælde af digital mobning;
55. bemærker, at visse foranstaltninger, der træffes i medlemsstaterne, har vist sig at være effektive med hensyn til at mindske chikane i det offentlige rum, såsom formel overvågning (øget tilstedeværelse af politi og/eller transportpersonale i offentlige transportmidler, kameraovervågning (CCTV) og naturlig overvågning (bedre synlighed og forbedret belysning);
56. opfordrer medlemsstaterne til at minde udbyderne af internettjenester om deres pligt til at beskytte deres onlineforbrugere ved at reagere på tilfælde af gentagne overgreb eller forfølgelse med henblik på at beskytte ofret, underrette gerningsmændene om, at de ikke kan handle ustraffet, og således ændre gerningsmændenes adfærd;
57. opfordrer medlemsstaterne til med assistance fra IT-eksperter og passende tilsynsorganer, f.eks. politistyrker, at foretage mere kontrol med websteder for at beskytte ofre for mobning og seksuel chikane og, om nødvendigt, forebygge og straffe overgreb;
58. opfordrer medlemsstaterne til at anvende de nødvendige midler til at sikre, at der i medierne, det politiske liv og den offentlige debat ikke anvendes en sprogbrug, som ansporer til voldelig adfærd og nedgør kvinder og dermed krænker deres menneskelige værdighed;
59. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere deres lovgivning og deres definition af kønsbestemt vold på linje med definitionen af vold mod kvinder i Istanbulkonventionen for at styrke effektiviteten af lovgivningen mod chikane og mobning;

60. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre de overvågningsmekanismer, der skal sikre en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen om forbuddet mod seksuel chikane, og til at sikre, at hver enkelt medlemsstats ligestillingsmyndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at bekæmpe diskrimination;

o

o o

61. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Sexchikane og mobning er to af de mest ekstreme og udbredte former for kønsdiskrimination, hvor 90 % af ofrene er kvinder. Op til 55 % af kvinderne har været udsat for sexchikane i EU, og hver tiende kvinde har været udsat for sexchikane eller stalking ved brug af nye teknologier. Selv om seksuel vold og chikane er udtryk for en åbenlys manglende respekt for ligestilling og derfor strider mod en af EU's centrale værdier og en omfattende international lovgivning gennem mange årtier, er der tale om et meget reelt og vedholdende problem i næsten alle lande i verden.

Den **lovgivning**, der er vedtaget med henblik på at bekæmpe vold og chikane, varierer i EU, idet den afspejler de sociale, kulturelle, retlige og administrative forskelle i medlemsstaterne – især hvad angår sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. De fleste medlemsstater håndterer vold og chikane gennem lovgivning om ligebehandling eller generelle arbejdsretlige regler og ikke gennem særlig lovgivning om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. Disse forskelle afspejles også i de forskellige definitioner af seksuel chikane, vold og mobning. Det er afgørende for initiativer på EU-plan, at man arbejder hen imod en EU-tilgang til definition af vold mod kvinder og undersøger dens årsager og konsekvenser.

Seksuel chikane defineres i EU-retten som "enhver form for uønsket verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima". Direktivet om ofres rettigheder definerer endvidere kønsbaseret vold som en krænkelse af ofrets grundlæggende frihedsrettigheder, der omfatter seksuel vold (herunder voldtægt, seksuelle overfald og sexchikane).

Seksuel chikane og mobning er fænomener, som involverer ofre og gerningsmænd i alle aldre, med alle uddannelsesmæssige baggrunde og indkomster og fra alle samfundslag. Det har sine rødder i kønsstereotyper og sexismen, herunder sexistisk hadefuld tale, som kan give anledning til yderligere former for demoraliserende vold, der ikke kun berører ofrene selv, men også deres familie.

Forskellene mellem medlemsstaterne i definitionen af seksuel chikane og vold og udarbejdelsen af lovgivning herom har betydning for, hvorvidt en sag anses for en krænkelse af en persons værdighed, og dermed for, hvorvidt den bliver indberettet som et tilfælde af vold og chikane. Kvinder er f.eks. ikke altid klar over, at de handlinger, de udsættes for, udgør seksuel chikane eller mobning, og vil derfor ikke indberette dem. Dertil kommer, at mange ofre for vold og chikane ikke tager retlige skridt på grund af de begrænsede udsigter til at få noget ud af det eller på grund af risikoen for gengældelse. Underrapportering er således et almindeligt problem i hele verden, herunder i EU.

De vigtigste årsager til den lave anerkendelse af seksuel chikane og mobning på landeniveau er bl.a. et manglende kendskab til, hvad der betragtes som seksuel chikane, få passende redskaber/metoder til at vurdere og håndtere spørgsmålet, lav prioritering af spørgsmålet fra regeringernes og organisationernes side, begrænset videnskabelig dokumentation og få specifikke regler på området.

På **arbejdspladsen** kan seksuel chikane og mobning ofte blive forværret af problemer som en virksomheds eller organisations arbejdsstruktur, en inkompetent ledelse, offerets sociale

sårbarhed, et negativt eller fjendtligt miljø og en kultur, der accepterer eller endog utilsigtet belønner chikane.

Med hensyn til det **politiske liv** benyttes vold mod kvinder ofte til at afskrække kvinder fra at være eller blive aktive inden for politik. Der er opstået verdensomspændende kampanjer til bekæmpelse af vold mod kvinder i politik, f.eks. #NotTheCost. Den afskrækkende virkning udspringer af den fordom, at kvinder ikke egner sig til politik, og sådanne attituder får mange kvinder til at afholde sig fra at deltage i politik. De, der opretholder disse forestillinger, spænder fra politiske modstandere til utilfredse borgere, herunder til tider også andre dominerende autoriteter såsom religiøse ledere eller sågar medlemmer af personens egen familie.

Selv om seksuel chikane i **det offentlige rum** er udbredt, bliver det ofte ikke indberettet og er ikke omfattet af forskning eller relevant lovgivning. Det kan forekomme i offentlige transportmidler, på gaden og i barer og restauranter. Det sker også i onlinefora, eftersom udvidelsen i adgangen til nye teknologier har skabt endnu flere muligheder for chikane og vold på alle samfundsniveauer og -områder og for gerningsmændene til at handle ustraffet på grund af onlineanonymitet.

Seksuel chikane og mobning kan have varige skadelige **virksomheder** for ofrene, herunder gennemgribende konsekvenser for det psykiske (angst og frygt) og fysiske (knubs/blå mærker, sår og endog død) helbred. De individuelle konsekvenser af chikane på arbejdspladsen kan variere fra mindre stressepisoder til langtidssygemelding og kan somme tider endda være en årsag til selvmord. Desuden har vold ikke kun konsekvenser for offeret, men også for hans/hendes familie. Kvinder, der er ofre for kønsbaseret vold, og deres børn kræver ofte særlig støtte og beskyttelse på grund af den store risiko for gentagen chikane og vold.

Som denne betænkning viser, er der et akut behov for øget viden, f.eks. gennem indsamling af relevante, disaggregerede og sammenlignelige data, og forståelse af risiciene for og konsekvenserne af vold og chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv med henblik på at finde mulige måder og metoder til at adressere dem. Det er også nødvendigt at præcisere de begreber, definitioner og klassifikationer, som anvendes i forbindelse med forskellige former for seksuel og kønsbaseret vold.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	10.7.2018
Resultat af den endelige afstemning	+: 21 -: 0 0: 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Maria Arena, Heinz K. Becker, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Angelika Mlinar, Krisztina Morvai, Maria Noichl, Margot Parker, Marijana Petir, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Anna Záborská, Maria Gabriela Zoană
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Livia Járóka, Kostadinka Kuneva, Clare Moody, Mylène Troszczynski
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Cornelia Ernst

**ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

21	+
ALDE	Angelika Mlinar
GUE/NGL	Malin Björk, Cornelia Ernst, Kostadinka Kuneva
NI	Krisztina Morvai
PPE	Heinz K. Becker, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
S&D	Maria Arena, Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Clare Moody, Maria Noichl, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Ernest Urtasun

0	-

5	0
EFDD	Margot Parker
ENF	Mylène Troszczynski
PPE	Marijana Petir, Michaela Šojdrová, Anna Záborská

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller